

[C. J. F. Sven.]

man heller ikke overse, at mange smaa daarlige Engagementer kan veje lige saa tungt som et enkelt stort.

Man har i Lovforslaget indsat en Bestemmelse om, at for saa vidt et Engagement overstiger 50 pCt. af Bankens Egenkapital, skal det, medmindre der foreligger ganske særlig haandgribelig Sikkerhed, være udelukket at indgaa det. De Undtagelser, som er gjort, forekommer imidlertid mig, ligesom i øvrigt en enkelt af de foregaaende Talere, ikke helt tilfredsstillende. Der er f. Eks. gjort en Undtagelse med Hensyn til Byggelaan, idet Byggelaan skal, uanset om man kommer op over disse 35 eller 50 pCt., kunne bevilges, for saa vidt de holder sig indenfor to Trediedele af det antagelige Provenu af foreliggende Laanetilsagn fra Kredit- og Hypotekforeninger.

Nu maa man huske paa, at naar der bygges, er det Meningen, at saa snart Bygningen er færdig, og Kredit- og Hypotekforeningslaan er optaget, realiseres de paa-gældende Obligationer, og Byggelaanet betales. Det er jo ikke Tanken, at det er et Laan, der fortsat skal løbe, og for hvilket der som Sikkerhed gives Kredit- og Hypotekforeningsobligationer. Endvidere synes Lovforslaget ikke at være bekendt med, at man i Praksis, naar det da drejer sig om en fornuftigt ledet Bank, i mangfoldige Tilfælde forlanger, at der, forinden man giver Byggelaan, skal foreligge Prøvevurderinger og foreløbige Laanetilsagn fra Kredit- og Hypotekforeninger, saaledes at man med omtrent matematisk Sikkerhed kan regne ud, hvor stort Laan der vil blive bevilget af Kredit- og Hypotekforeningerne; og naar det er Tilfældet, og der i øvrigt af Banken føres Kontrol, og man kun udbetaler paa Byggelaanet, successive som Byggearbejdet skrider frem, vil der ikke være Spor af Betænelighed ved at gaa adskiltigt højere op end til to Trediedele af de tilsagte Kredit- og Hypotekforeningslaan. Jeg mener, at hele dette Punkt bør underkastes en grundig Drøftelse i det kommende Udvalg.

I det hele taget vil jeg sige, at de Betæneligheder, der af Nationalbankdirektør Green er fremsat mod saadanne skematisk Bestemmelser, kan jo ikke ganske fejles til Side; det kan ikke nytte noget, at man som den højtærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hans Nielsen) indskrænker sig til at falde omtrent i Trance over, at Nationalbankdirektøren ikke er himmelhenrykt over den Slags Restriktioner overfor Bankerne. Saa let er det ikke at afgøre det Spørgsmaal.

Maa jeg nævne, at det kan ogsaa tænkes,

at en Kommune kommer og vil have, maaske rent midlertidig, et Laan, som Kommunen rent prestigemæssigt ikke kan give nogen haandfast Sikkerhed for, medens der ikke er Spor af Tvivl om, at Kommunen er god nok. Saa vidt jeg ved, har Arbejdernes Landsbank for nylig ydet Københavns Kommune et Laan, der løb op i flere Millioner Kroner, i hvert Fald oversteg 50 pCt. af Bankens Egenkapital. Nu er der vel ingen, der vil mene, at saadan en Laanetransaktion er uforsvarlig. Tværtimod, man vil sige, at det er en uhyre fornuftig Maade, denne mindre Bank, der havde store Beløb disponible, fik anbragt disse Penge paa. Men denne Bestemmelse vil faktisk udelukke en saadan fuldt legitim Laanetransaktion.

Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ryster paa Hovedet. Saaledes som Lovforslaget er affattet, er der fastsat meget bestemte Grænser. Efter at man har opregnet disse almindelige Undtagelser, indsætter man en generel Undtagelse, idet man siger: endvidere kan Afgivelse ske med Bankinspektørens Samtykke, for saa vidt der foreligger Sikkerhed af lignende uomtvistelig Art som den under Punkt 2, 3 og 4 angivne; det vil sige, at der foreligger Haandpant eller Pant i fast Ejendom eller endelig Sikkerhed for, at man kan optage Kredit- og Hypotekforeningslaan. Det foreligger jo aldeles ikke, naar en Kommune kommer og vil laane.

Jeg vil stille mig meget tvivlende overfor, om Bankinspektøren overhovedet vil være berettiget til at give Dispensation, saaledes som Loven er formuleret; men selv om man virkelig vil antage dette, saa vilde alene det, at man skal gaa til Bankinspektøren med et saa oplagt Tilfælde som det, jeg her har nævnt, grebet lige ud af Livet, i høj Grad virke besværende for de paa-gældende Banker, og det vil ogsaa let medføre det, som den ærede sidste Taler var inde paa, at man, hvis det saa endelig gaar galt, efter at Bankinspektøren har givet sin Velsignelse, vil spørge: er Staten ikke ansvarlig, kan der saa ikke senere rejses et Erstatningskrav overfor Statskassen?

Derfor mener jeg, man bør overveje i Almindelighed disse Bestemmelser og ikke fejle de Betæneligheder til Side, der er fremsat af Nationalbankdirektør Green. Det gælder i øvrigt ogsaa andre Bestemmelser i denne Paragraf, hvor vi har Regelen om de 35, respektive 50 pCt. af Egenkapitalen, idet der et andet Sted staar, at en Bank ikke under nogen Form maa eje eller belaae Aktier i et andet erhvervsdrivende Selskab.